

ויעיל גם כן להעשיר :

ונתן היהלום לזבולון הואיל כי כל בני שבטו היו מאזינים
ימים ולא היו יראים מהדברים המלהאיים רומים דיהלום
שיחיה זמן רב ולא ימות עד ערן ועדין ופלג עדן :

אמר אריסטוטילי בספר האריכות וקצרות הימים בלשונם
די לונגישודיני איט כרוניסאטי ויטי כי הדרי תחת איקלים
שאמרו יהיה חם ולא יאריכו ימים כי דבה יסוד דחיים הוא
דחמימות והלחות ואם החביבו דהתמיד בחזק יפסד ויעדן
ברוב חמוץ כן כשהלחות גדולה עכו יתן ויחזור ותן בחום
ההוא תמורת דבתך כמנו יחיה האדם ימי רבים עד שימצא
בחום שבקרבו הלחות הנאות להיות מזון לו ואורזי
הערבי תלמידו כתב כי זה אינו אמת בהלל כאמר דהם
ולח בפשיטות כי הנה מזג דחמימות והלחות הדומה לזר
חוא אב לכל עפרס והפסדי אך אם נכח הוא דעת אריסטוטילי
יהיה אמת במקומות שהלחות לא יהיה פשוט כי דבה צריך
טיהיה עם הלחות בצורך כעט יבשות שיחליש כח הלחות
דמותיו שכולא זולת כמו שהוא ואיקלים אשר בו שפע
הלחות עם ערוב כח הבלח המידש והחסיר סבת עפושיו :

ועל כן בארצות ההם שהם על חוף הים יאריכו ימים הגרים
שם יותר במה שיחיו בערי שוקם על הגדולות המסתוקי
עד שזבולון שפע ימים נכח היינו יאריך ימים מפני ששפע
ימים נכח לו בפני שהוא עומד על חוף הים הבלח בשפע
דחברא הלחות המתדרי שהוא סבת העפוש ועל אפי יעקב
אבינו זבולון לחוף יפלי שבין כל עוד נתן היהלום לזבולון
מפני שהיה עשיר בשני שבות וא' מפני ששפע ימים נכח
כמו שעשיל כל העומדים על חוף הים שיביאו בעריה יודי
הים באותיות הפצים רבי' כקף וחוב וכלים כמל' יחזקאל על
ציר צור (סימן כל) והאחר מפני שכמו חול היינו מפני
הזכוכית לבנה ודאי אבנטי שנמצאו בחרים שבגבול ויחילו
הרים לו ביולדה דיאבנטי דבה עד שיעשו מהם פרקמטיא
מעולה של תועלת רב ולכן יקראו (היינו יזמינו) דעסימ
הבאים שם כפרקמטיא תועלת עד שילכו עמם אל הרד
השמונים שם דיאבנטי ובמקום ההוא יזכו וזכו צדק
היינו יכרו להם כירה גדולה של אהבה בשפע השוב ויזכו
להם צאן וברי לרוב עד שימכרו להם ואבנים השוכות ההם
ויביאו הכסף והזהב באוצרותיה עוד נתן היהלום לזבולון
מפני ששבו היה מצליח כפרקמטיא כי דבה יש מהדברים
שאם לא ימכרו תקף ומדי יבאנו הבקלי ליד הים כי יפסדו
אויזוריאן הפרקמטי של דהדק דהית' כן באמת גם כי
תעבוד ברשותו זמן רב לא היתה נפסדת ולא תפחת ממנה
בשווי דבר אך תרבו שפד בעבוד הולדות שילדו לו
כקרה ומכעיה ויצאו לאור העולם תוך הזמן שתהיה תחת
ידיו פכו טעושים דיאבנטי השוכים ודבה פראנצסקו
רואיו בספר הראשון שלו כתב דברים האלה במש' בלשון
לאטינו היינו ספר לי אשת חיל נאמנת לי כי לבטרוניא
אות נקרא אימדינסה ממשפחת השרים לוגיסבידוגי נפלו
לחלק בירושל שני דיאבנטי שננצו לימים חלפו לסו
באוצרותיה והם עוד היום מונח' שם תחת ידיה וברשותה
בשמירה מעלייתא שכל' מהשני אבנ' הלא פעמים הרבה
כנס גבור ומחילש בלדיים בזמן מהזכנים אבנים אחרים
כדמותם בצלם למיניהו ימי שביט בם יכיר כי הם כמו בנל'
עצמי להם הדודי יבאים מורעם וזכום ממש לא זולת' ואם
נרצה אנחנו להתפלסף באבר כי הכח ההוא חשמימי הנתן
לאבני במתנה מאת האשר בגללו הם בוליד' ברומה ויחליף

לבו כשמתה אשתו ושני בניו בחייו והיה צריך בעבור זה
לכתבה כדכתיב וינחם יהודה וסוף סוף בפני שה' גובר על
אויביו במלח' כדכתיב ירך בעורף אויבך ובדוד הוא אומ'
זאכרתה ארץ כל אויבך מפניך :

הספיר או הצאפירי לדעת אלברטן הוא בא בארצות
המזרח ומארצות ההינדים וצבעו הוא כזרע
לירקות הכרסם החלש בשבעו הדומה לבהירות דרדקיע
הזך ואבר שהצאפירו השוכ יש בקרבו כמו ענן כהי
ופראנצסקו רואיו אמר כי צבעו הוא הנקרא צירוליאן
ושיש בקרבו עננים דומים לצבע התכלת עד שידמו ללהב
הנפרית כשיתחילו להצית בו האשעם נקודות קטנ' דרומות
לחוב הכהיר ועם כל זה לא תכהיק האבן הזאת עד שצאו
קו דרמטוגר כמו שיראו במראה הנקראת ספיקיו
וסנהלות האבן הזאת הם רבות כמו לשמיר בריאות העינים
וכל הנק' אמנם תועיל גם כן לנפש עד שתהיה תמיד
נכונה ונכונת לעבודת ה' ולהגות בתורתו ובמצותיו
ותועיל לרריפת השלום והמנוחה :

והנה נחנה האבן הזאת ליטשכר בפני שה' גדולה' בחכמת
התורה ויושבי בבית הברדש תמיד כדכתי' ויששכר באהליך
וכתיב ובני יששכר עזעו בינה לעתים והענן שבריתך
קסאפירי הוא הענן אשר עובד אתה ואתה כדכתיב וירד
קולות וברק ויענן כבוד על ההר והענן לא היה בהיר דכתיב
וערפל תחת רגליו ועוד נתן הצאפירי ליטשכר מפני
שלחות התורה של ספירינון היו ובמתן תורה כתיב
תחת רגליו כמעט לבנת הספיר ונפש בעלי התורה היא
צדורה בצדו החיים תורת כסא הכבוד שכתוב בו כאבן
ספיר כמראה דמות כסא וגם מצות התורה הם מאורות
עינים כדכתיב מצות ה' ברה מאירת עינים ועוד מפני
שיטשכר היה אוהב מנות התורה וסובל עולה בשמחה
כדכתיב וירא מנוחה כי טוב וכל ויהי לכם עובד היינו
בחר להיות עבד לה' ולתורתו :

יהלום עזידיאבנטי הוא כמעלה רבה בין כל
חפצי האדם והוא העולה בחשיבות על כל
שאר האבנים הטובים כפי דעת פליניאן המהבר אמנם
אלברטו נתן המעלה הזאת לנופך כאשר כתבתי ויהיה הולם
רבו הימים והשנים כי לא הכירו אותו אלא כלבים מועטים
מזמי קדם והאמינו שלא ימצא אלא במחצבי הזהב וזה אינו
אמת הואיל כי יולד נל בשקומות ההם שימצא בם הזכוכית
לבנה הנקראת קריסטאלו שהוא כמעט ממנו או קרוב לו
ומינו היהלום הם ששה היינו הכושי ההינדי הערבי
המוקדוני הצפיראנו והסידיריטי שהוא דומה לברק
הצהוב אחרי הלטישה וכל המינים ממנו בלתי השני
מינים האחרונים (שזתפוצצו כנקלה) הם קשים עד מאד
דחפ' לאחר הפטיש המכה בם האשר אמרו רבי' שהצמינו
שלא ישפרו כי אם בחזק עזה ובטבעם ינצחו המימות האש
ולא יחמו בו בשום פנים לעולם ועל הינו קראו מיהלום
בלשונם דאמאם כי הוא פורק עול כל הדברים הפפסידים
אותו מעל שכמו מעמוד בתקפו שנים דורות וכלשוננו
הקדוש נקרא דיאבנטי יהלום מפני שהוא רושם ושומר כל
האבנים שוכות ונוקב ומשכר בפרט הכדולה והוא מנזרת
הולם פעם שהוא לישן שביחה ופעולות דיאבנטי הם
אלו היינו שהנשאו בזרוע השמאלי כפרש נמצא האויבים
והענקים הגבורים וההיות דרעות ויעיל להסיר הכשפים
יפהוד ודעדה וטוב למי שמבקש השלום ורודף אחריו :